

طراحی آینده برپایه درآمدهای غیرشهریه‌ای

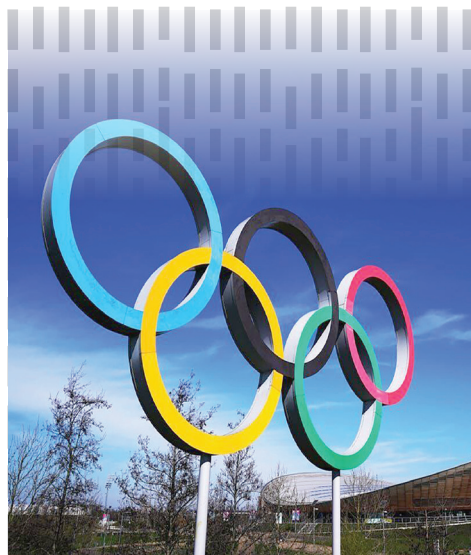
فرهنگستان

دانشگاه

چهارشنبه ۱۳ مرداد ۱۴۰۳ شماره ۴۱۹۶ WWW.FDN.IR

بازخوانی ۷ مقاله علمی با موضوع بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان

المپیک آن‌گونه که نمی‌بینید

سبد محصولات دانش بنیان صادراتی ۳۹ درصد بزرگ‌تر شد

چین؛ مقصد نخست

صادرات دانش بنیان‌ها

خبر

ادامه جلسات پیش‌بینی بودجه واحدهای دانشگاه آزاد

جلسات بررسی پیش‌بینی بودجه واحدهای دانشگاه آزاد استان‌های لرستان، همدان، چهارمحال و بختیاری، ایلام، کرمانشاه و کردستان به ریاست دکتر محمد مهدی طهرانچی، رئیس دانشگاه آزاد به صورت حضوری و مجازی برگزار شد. در این جلسات به مسائل و موضوعات مهمی در خصوص موارد بودجه‌ای واحدهای دانشگاه آزاد استان‌ها پرداخته شد. در این جلسات داریوش جاوید معاون توسعه و مدیریت منابع دانشگاه آزاد، محمد علی نادی معاون علوم تربیتی و مهارتی دانشگاه آزاد، حسین جوادی خزانه‌دار دانشگاه آزاد، محسن امینی مدیرکل دفتر برنامه‌بودجه دانشگاه آزاد، محمدرضا جبارانصاری رئیس دانشگاه آزاد استان لرستان، غلامرضا خاکساری رئیس دانشگاه آزاد واحد همدان، ابراهیم رحیمی رئیس دانشگاه آزاد استان چهارمحال و بختیاری، بهروز ناصری رئیس دانشگاه آزاد واحد ایلام، افشین غنی‌زاده رئیس دانشگاه آزاد واحد کرمانشاه، قباد میمنت‌آبادی رئیس دانشگاه آزاد استان کردستان و برخی از مدیران کل سازمان مرکزی حضور داشتند.

صدور مجوز تاسیس پارک علم و فناوری دانشگاه آزاد در نجف‌آباد و قزوین

مجوز تاسیس دو پردیس پارک علم و فناوری دانشگاه آزاد در واحدهای دانشگاهی نجف‌آباد و قزوین از طرف وزارت علوم، تحقیقات و فناوری صادر شد. بهروز یادگو، رئیس پارک علم و فناوری دانشگاه آزاد در خصوص تاسیس پردیس‌های علم و فناوری گفت: «پردیس‌های پارک علم و فناوری به منظور فراهم کردن زمینه توسعه فعالیت موسسات آموزشی، پژوهشی و فناوری به عنوان ساختارهای تکمیل‌کننده و گسترش فعالیت‌های کارآفرینانه تاسیس می‌شوند. وی افزود: «پردیس پارک علم و فناوری به شکل‌گیری کسب‌وکارهای دانش بنیان در درون و مجاورت دانشگاه‌ها کمک می‌کند و دسترسی موسسات و سازمان‌های متقاضی به نوآوران و فناوران فراهم خواهد کرد. پردیس پارک علم و فناوری دانشگاه آزاد واحد نجف‌آباد در مساحتی بیش از ۲۱ هزار مترمربع تاسیس شده و دارای ۱۲ مرکز تحقیقاتی، ۱۹۳ کارگاه و آزمایشگاه در زمینه‌های شیمی، فیزیک، برق، کامپیوتر، مواد، مکانیک، معماری و... است. این پردیس با بیش از ۲۴ هزار دانشجوی ۳۵۰ عضو هیات علمی در مجاورت ۷ شهرک صنعتی بزرگ قرار گرفته است. از جمله اهداف این پردیس آنگذاری زمین با مالکیت بلندمدت به واحدهای فناور مستقر در پارک است. پردیس پارک علم و فناوری دانشگاه آزاد واحد قزوین با در اختیار داشتن بیش از ۱۳ هزار مترمربع جهت فعالیت شرکت‌های دانش بنیان با هدف افزایش ثروت از طریق ارتقای فرهنگ نوآوری و کارآفرینی مبتنی بر علم و فناوری تاسیس شده است. این پردیس دانشگاهی در زمینه‌های سخت‌افزارهای برق و مکانیک، فناوری اطلاعات و نرم‌افزارهای رایانه‌ای، کشاورزی، فناوری‌های زیستی و صنایع غذایی، ماشین‌آلات و تجهیزات پیشرفته، تجهیزات پزشکی و خدمات مشاوره و منتورینگ فعالیت دارد. بهره‌برداری از پردیس‌های پارک علم و فناوری دانشگاه آزاد در واحدهای خوزستان، شیراز، خراسان، سیرجان، مشهد، تبریز، اراک، کرچ، اردبیل و زنجان نیز در دستورکار پارک علم و فناوری دانشگاه آزاد است.»

ثبت نام آزمون EPT مردادماه سال ۱۴۰۳ دانشگاه آزاد آغاز شد

ثبت نام آزمون EPT مردادماه سال ۱۴۰۳ در دیروز سه‌شنبه ۹ مردادماه آغاز و تا ساعت ۲۴ روز دوشنبه ۱۵ مردادماه ادامه خواهد داشت. این آزمون روز جمعه ۲۶ مردادماه ۱۴۰۳ هم‌زمان در شهرهای تهران، تبریز، مشهد، اهواز، اصفهان، شیراز، کرمانشاه، رشت، کرمان، کرج و ساری و جمعا ۱۱ حوزه برگزار خواهد شد. کلیه دانشجویان دکتری تخصصی دانشگاه آزاد می‌توانند در صورت تمایل با مراجعه به سامانه مرکز سنجش، پذیرش و فارغ‌التحصیلی به نشانی <https://english.iau.ac.ir/ep7> نسبت به ثبت نام اقدام کنند.

اعلام انزجار دانشگاه آزادی‌ها از وقایع تلخ المپیک پاریس

معاونت بین‌الملل و امور دانشجویان غیرایرانی دانشگاه آزاد اسلامی در بیانیه‌ای اعتراضی نسبت به نمایش شرم‌آور علیه حقوق بشر و ارزش‌های انسانی در افتتاحیه بزرگ‌ترین

بخش دوم

رنسانس ایران؛ دانشگاه ملی ایران و شاه

وضعیت ایران در پایان دوران پهلوی اول چگونه بود؟

اتومبیل‌ها انبوه گرد و خاک مسافران را زجر می‌داد و به چشم درد مبتلای می‌کرد. بین بیشتر دهات ایران اینقدر هم راه نبود و برای حمل‌ونقل از چهارپایان استفاده می‌شد.

۴ خدمات و وسایل شهری گری و شهرسازی از قبیل آسفالته، آب لوله‌کشی برق، تلفن و امثال اینها به معنی مدرن آنها تقریباً می‌توان گفت وجود نداشت یا به طور نمونه دیده می‌شد. بسیاری از خیابان‌های تهران و قسمت مهمی از کوچه‌های شهر آسفالته نشده بود. بیشتر خیابان‌های اصلی شهر فقط برای عروسی ولیعده یعنی محمدرضا شاه با فوزه به با عجله آسفالته کردند و گداها را جمع‌آوری و به خارج شهر بردند که نزد میهمان‌های خارجی بی‌آبرو نشوند و ملک‌الشعراء بهار به مناسبت این عروسی گفت: «خبرخواهان انگلوساکسن کلفتی را به نوکری دادند» بیشتر خیابان‌های شهرهای بزرگ مانند اصفهان، مشهد، تبریز و... آسفالته نشده بود. کوچه‌ها بدون آسفالته در تمام شهرهای ایران آسفالته نشده بود. این در حالی بود که کوچه‌ها، بازارها و خیابان‌های دهات شهرک‌ها و قصباتی مانند کاظمین، کربلا و نجف که در میان دریاچه‌ای از شن و ماسه و به قول خودشان رمل واقعند، در عراق عرب آسفالته شده بود.

در تمام ایران حتی یک آگ وجود نداشت و بسیاری شهرها مانند اصفهان، زنانه مستراح‌ها با بیل دستی تنقیه و در بقچه‌ای ریخته می‌شد و به دوش مردی حمل می‌شد تا در کنار کوچه‌های شهر یا مخلوط کردن آنها با خاکستر تبدیل به کد شود و به وسیله چهارپایان به روستاها حمل شود. آب آشامیدنی تصفیه و لوله‌کشی شده در سرتاسر ایران حتی شهر تهران وجود نداشت. فقط در قسمتی از شهر آبادان و یکی دو نقطه دیگر از خوزستان انگلیس‌ها برای مصرف اتباع و کارکنان خودشان مختصر آب لوله‌کشی فراهم آورده بودند. من در مدت عمر خودم برای اولین بار آب لوله‌کشی و تصفیه‌شده را در سال ۱۳۲۴ که برای تحصیل به نجف رفتم در شهرهای بغداد، کاظمین، کربلا و نجف دیدم و در آن تاریخ حتی کوره ده ساهه لوله‌کشی آب داشت. شهرهایی مانند اسلامبول در ترکیه، ۵۰ سال بود آب لوله‌کشی داشتند درحالی که در پایتخت کشور شاهنشاهی ما اگر پول داشتیم، می‌توانستیم از آب نسبتاً تمیزی که با عرابه‌ها به منازل می‌آوردند به نام آب شاه

برای آشامیدن خریداری کنیم. اگر تمکن مالی نداشتیم که اکثر ساکنان تهران نداشتند باید از آب لجن‌زده و کثیفی که در آب‌انبارها جمع کرده بودند بیاشامند. برق تقریباً در تمام شهرها و دهات ایران وجود نداشت و در شهرهای بزرگ در ادامه آنچه از زمان قاجاریه باقیمانده بود شبکه‌ها را توسعه داده بودند، لکن برای مصرف شهرکافی بود.

لااقل صدی ۸۰ مردم شهر هنوز بی‌روشنایی خانه‌شان شب‌ها از برق استفاده نمی‌کردند. بهترین نمونه شهر تهران بود که هنوز شب‌ها بین تهران و تجریش یا شاه‌عبدالعظیم تاریکی وحشتناکی حکمفرما بود و صدی ۲۰ مردم شهر، برای روشنایی شب‌ها از چراغ‌های نفتی استفاده می‌کردند و تازه گرفتن اجازه مصرف برق برای منازل به قدری مهم بود که جزء حوادث غیرمتربقه و فراموش‌نشده خانواده‌ها محسوب می‌شد.

تلفن و تلگراف در ادامه آنچه از زمان قاجاریه باقیمانده بود اندک توسعه‌ای پیدا کرده بود که قابل ذکر نیست. تلفن‌های ایران که مخصوص بعضی شهرها و ارتباط میان شهرها بود نمونه‌ای بود از زمان اختراع تلفن به وسیله گراهام بل. در یک سخن از نظر ارتباطات، اعم از راه‌آهن و سایر راه‌ها و تلگراف و تلفن و...، استعمارگران دقت کافی و مداوم می‌ذلول داشته بودند که مردم را کاملاً از یکدیگر و از آنچه در مرکز مملکت می‌گذرد بی‌اطلاع نگاه دارند و شهرهای ایران که صدها و هزارها کیلومتر بین بیابان‌های خشک از هم جدا هستند از این جهت نتوانند هیچ‌گونه حرکت جمعی از نظر سیاسی و اقتصادی داشته باشند و به حالت قرون وسطایی باقی بمانند و اسباب زحمت نشوند. یک سال و نیم قبل از پایان سلطنت رضا شاه رادیویی هم در تهران ایجاد کردند که روزی هفت ساعت برنامه داشت مخصوص تبلیغ و تجلیل از خدمات بین‌ظیر شاه تابعه و ساز و آواز.

۲ یک خط راه‌آهن از جنوب به شمال ایجاد شده بود که به تصدیق تمام کاشناسان بین‌المللی و محلی در آن موقع از نظر اقتصادی صلاح مملکتی نبود که بین شهرهای درجه اول آن هنوز خطوط راه‌آهن وجود نداشت مانند اصفهان، شیراز همدان کرمانشاه، مشهد، رضایه، تبریز و... این بی‌تلفظی خدمات رضاشاه که از محل دو برابر کردن قیمت قند و شکر، یعنی قوت لایموت مردم ایران ایجاد شده بود به تصدیق کلیه کارشناسان داخلی و خارجی تازه یک دوپست مقدار راه‌آهنی است که ایران لازم داشته و دارد که آن هم دو دسته تقدیم قشون متفقین شد و برای حمل اسلحه از خلیج فارس به روسیه در انحصار عملی آنها درآمد. در تاریخ شروع استفاده ما از راه‌آهن در ایران عراق تحت‌الحمایه خارجی و ترکیه فقیر بیش از یک ربع قرن بود دارای خطوط راه‌آهن بودند، درحالی که موقع عزل رضاشاه در ایران حتی یک مترمربع جاده آسفالته بین شهرها مهم جاده نداشتیم، در عراق و ترکیه بین بیشتر شهرهای آسفالته شده بود و با محصول نفت ما حتی کوره‌راه‌های بین دهات ممالک اروپای غربی و بالاخص انگلستان آسفالته شده بود. بین تمام شهرهای بزرگ ایران راه‌های خاکی (با) به قول آن

۳ زمان شوشه یعنی توسعه و ترمیم یافته راه‌های زمان قاجاریه وجود داشت که هنگام حرکت

۱ ایران اشغال شده به وسیله سه ارتش بزرگ ممالک دنیا و بالطبع غرق در قحطی و ناامنی، درحالی که ممالک مجاور ما ترکیه به سرعت مشغول پیشرفت بود و با زندگانی نسبتاً مرفه مردمش بدون آسبسی از جنگ، زندگانی می‌کرد. در افغانستان متعلق به ما قبل قرون وسطی، سرباز خارجی قدم نگذازد و مردمش در امن و رفاه بودند و عراق مستعمره و تحت‌الحمایه انگلیس بدون مزاحمت خارجی، آفت‌زد مردمش آسوده بودند و از رانی بود که ایرانی‌ها برای خرید اجناس ارزان و بسیاری از مایحتاج زندگانی از قبیل لباس، به عراق می‌رفتند. در ایران جان، مال و ناموس مردم به دست سربازان خارجی و غارتگران و درزاسفیل داخلی افتاد.

۲ ۳۰۰ هزار نفر ارتشی که به سبک زمان از تعلیمات وافی و نیروی زرمی برخوردار بود و فرمانده کل قوا با روسایی بی‌نظیر قرار کرد و سران درجه اول آن نظیر ضرعلمی و نخجوان بی‌رودریاستی خیانت کردند و معلوم شد غلام سفارتند و طوری روزدم پس از استعفا شاه پادگان‌های مرکز را مرخص کردند که خودم در دوستانیان مرخص شده از خدمت وظیفه موجی از جمعیت با لباس‌های زنده و دهاتی در وسط خیابان‌های سعدی و سپه به راه رانداخته و عابراین پیاده‌روها چون ابر در بهارمان می‌گریند و به رضاشاه و سران ارتش ناسزا می‌گویند. هنوز به خاطر دارم شب سوم فرار شاه، سرهنگی را دیدم در چهارراه تقاطع لاله‌زار و اسلامیول که از فرق سر شکافته و خون جاری بود و عده‌ای دور او جمع شده بودند و با فریاد به رضاشاه فحش می‌داد و مردم می‌گفتند از شدت عصبانیت سرش را بر تیر چراغ برق زده و شکسته است. عده زیادی از انفسران را می‌شناختم که از شدت خجالت و ترس از مردم کوچه و بازار، خانه‌های خودشان را ترک گفته به خانه‌های اقوام و دوستان‌شان یا دهات مجاور، پناه برده بودند. در یک سخن ارتش ۳۰۰ هزار نفری مجهز در ظرف سه روز به علت خیانت فرمانده کل قوا، رئیس ستادکل وزیر جنگ و سایر عناصر کلیدی نابود شد. ارتشی که به قیمت

هستی یک ملت در ظرف ۲۰ سال ایجاد شده بود.

۳ کاشناسان بین‌المللی و محلی در آن موقع از نظر اقتصادی صلاح مملکتی نبود که بین شهرهای درجه اول آن هنوز خطوط راه‌آهن وجود نداشت مانند اصفهان، شیراز همدان کرمانشاه، مشهد، رضایه، تبریز و... این بی‌تلفظی خدمات رضاشاه که از محل دو برابر کردن قیمت قند و شکر، یعنی قوت لایموت مردم ایران ایجاد شده بود به تصدیق کلیه کارشناسان داخلی و خارجی تازه یک دوپست مقدار راه‌آهنی است که ایران لازم داشته و دارد که آن هم دو دسته تقدیم قشون متفقین شد و برای حمل اسلحه از خلیج فارس به روسیه در انحصار عملی آنها درآمد. در تاریخ شروع استفاده ما از راه‌آهن در ایران عراق تحت‌الحمایه خارجی و ترکیه فقیر بیش از یک ربع قرن بود دارای خطوط راه‌آهن بودند، درحالی که موقع عزل رضاشاه در ایران حتی یک مترمربع جاده آسفالته بین شهرها مهم جاده نداشتیم، در عراق و ترکیه بین بیشتر شهرهای آسفالته شده بود و با محصول نفت ما حتی کوره‌راه‌های بین دهات ممالک اروپای غربی و بالاخص انگلستان آسفالته شده بود. بین تمام شهرهای بزرگ ایران راه‌های خاکی (با) به قول آن

زمان شوشه یعنی توسعه و ترمیم یافته راه‌های زمان قاجاریه وجود داشت که هنگام حرکت

ادامه دارد...